

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ святынь) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ під час кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца. Редакція „Адміністрація“ підъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи засertiaются лишь на попередніе застеженіе воловіни, принимаются по цѣнѣ 6 кр. бг. одногрошично, въ рубль. „Надбраніе“ по 20 кр. а. въ трошки неопечатаній вольни бг. порта. Редакція неопечатаній вольни бг. порта.

Представу и инсертіи принимаются: у Львовѣ Адміністрація „Дѣло“, у Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wallergasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а. Rudolf Mosse; F. A. Richter въ Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas въ Rue de Rédaction „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, поштовї гаради и Газетне Бюро В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовськїй ул., д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Ви. Предплатникѣвъ о скорѣ надсыпанье предплаты и вѣрбованіе залегостей.

Наше положеніе.

IV.

(Дальше.)

Тымчасомъ „угодова анкета“ подготавливается кодификацио до уставы о modus vivendi между обома народами въ Галичинѣ въ 1870 роцѣ. На случай, коли-бѣ тая устава буда по тому принятія соймомъ краевымъ и одержала санкцію цѣнарску, галицка Русь могла буда рожжитись крѣпкимъ національнимъ житємъ, але лишь въ границахъ частины 15-мільонного народу (за чимъ піднесоли руки въ агентѣо Петрушевичъ и Павликівѣ). Языкъ рускій (але лишь рускій) бувъ-бы одержавъ широкій приступъ до школъ и урядовъ галицкихъ, ширшій ще, якъ его рускія послы жадали въ своємъ внесеню, бо якъ-разъ „українцѣ“ выбороли ему таке ширше становище, застѣаючи въ анкетѣ. Се не подобалось однакожъ „Слову“ и его сторонникамъ. Они предѣнь въ засадѣ вже не узнавали существованія языка руского, то консеквентно мусѣли противиться и введеню его въ житѣ публичнѣ. И отъ по третій разъ підносить „Слову“ теорію Зубрицкого и ему то во указу въ-за кордону: „Съ Поляками не вужво угоды!“ удаєя по короткихъ маневрахъ представити цѣле дѣло рускихъ пословъ яко „польську інтригу“, хотай передъ тымъ само взвиво доконечну потребу помиритись съ Поляками, „забезпечивши себѣ права индивидуальности народной“ („Слово“, 1867, ч. 76). Щоби зрозумѣти тогдѣшній інтенції „Слова“, треба доконче прочитати сочасній статій на той тематѣ въ „Голосѣ“, „Варшавскому Дневнику“ и въ „Биржевихъ Вѣдомостяхъ“. Їхъ сего то часу довелось „українцемъ“ изъ сторони „Слова“ почестне имя „мягкихъ“ въ противоположеню до „твірдыхъ“ словистовъ, хотай на дѣлѣ „українцѣ“ продовжали лишь почату „твірдими“ роботу „угоды“ съ Поляками а претенсіи Русиновъ до національныхъ правъ старалися розширити въ часѣ кодифікованої проектоаної уставы. Була то одна въ

країнъ перфідій, якими „Слово“ обсыпало „народовѣтъ“ рускихъ на ладъ того, що самъ утѣкає а кричить заедно: лови!

Чи більшостъ соймова на серію думала управильнити межи-народній отношенія въ изшомъ краю, — на то пытають можемо нынѣ, судячи по фактахъ, отповѣсти негативно. Видѣль краевый предложивъ вправду по трехъ лѣтамъ соймови галицкому уставу, скодифіковану „анкетою угодовою“, стремлячу до часткового рѣвноуправнення языка руского въ школахъ и урядахъ, але що не всѣ §§-фи уставы перейшли въ анкетѣ абсолютною більшостю голосовъ и що проектъ мѣстивъ въ себѣ деякія варіанти, то Видѣль краевый додавъ бтъ себе внесене, щоби надъ всею справою, яко недовѣрою и безпредметовою, пепрети до порядку днівного.

Рѣвноуправнене Русиновъ галицкихъ въ дорозѣ уставній отложено ad calendas graecas, а до умертвленя его причинились такъ добре централісты (объединителѣ) въ табору „Слова“, якъ и централісты польскій (рѣвно-жъ объединителѣ) въ соймѣ краевомъ. Перші звинилися бтакъ передъ свѣтомъ аргументомъ, що внесене Лавровскаго и 30 рускихъ пословъ за мало жадало, а другій сказали що годѣ имъ теперъ дати що-небудь Русинамъ, коли они самі не знають, чи рада державна надѣлить ихъ автономією, застереженю въ „революції“. Русини-народовѣтъ, бажаючі широ, устами пословъ Качалы и Лавровскаго, якъ найскоршою полагоды прикрыхъ межинароднѣй бтотненія въ краю, одержали приступъ.

Сей дуже неполітичній крокъ більшості соймової використали „словисты“ досить вручино въ користь своиї теорії етнічної. Маючи доказъ въ рукахъ, що Поляки не думаютъ широ съ рѣвноуправненемъ и що въ сеї сторони Русинамъ „нѣть спасенія“, азумѣли они слабодуховъ перетягнути въ свой таборъ, розбитий якъ упадкомъ обрядовщины такъ и національною исповѣдю въ р. 1866, а „народовѣтъ“ представити „жертвю польської інтриги“ и „польскими конспіраторами“. Програмою „словистовъ“ або „твірдыхъ“ була бтъ сего часу теза: намъ не вольно міритись съ Поляками, доки Россія

сеїми не помирится. „Слово“, котре въ 1870 р. перейшло въ руки Площанського, не щадило клеветъ на таїкъ званыхъ „угодовѣтъ“. Імъ підсувано всякий влюбній и лукавій намѣренія противъ власного народу, уважано ихъ матеріломъ до отбудования Польщѣ, людьми, що сїють невгоду межи Русинами („ruš Rusina na Rusina“) и підсувають навѣть замасковану тенденцію занести польскій альфabetъ намѣсть руского письма. Въ слѣдъ за тимъ вимовивъ „Народный Домъ“ „Рускій Бесѣдѣ“ помѣщеніе у себе, а „Руска Рада“ заснована за ініціативою народовця, проф. Вахнанина, анатемизувала на своихъ першихъ загальніихъ зборахъ (въ 1870 р.) всѣ такъ званія „українській“ товариства. П. Площанській показався бтакъ на полі клеветъ и інсінуації далеко зручнѣшимъ стратегомъ бтъ Богдана Андрющевича и умѣвъ сторонництво свое сконсолідувати въ Фалангу крайно нетolerантну для руско-народного дѣла. П. Площанській вступавъ вже въ близькій вношенніи съ славянськими благотворительними комитетами въ Россіи и доживавъ того успѣху, що тії комитети надѣляють єго газету рѣчними субсидіями грощевими.

Кромѣ „Слова“ тѣшатся такими-жъ подарунками „австро-рутенській литераторы“, товариство св. Василія въ Ужгородѣ и „Руска Бесѣда“ въ Чернівцяхъ. Задаче вефъ тихъ субвенціонованихъ людей и товариствъ було: зближати языки малорускій до великоруского. Народній стремлення литературній осміщується іхъ устами въ способѣ найпотанѣшій, а бтъ часу до часу пишутся въ оборонѣ „языкового единства“ буто розправки філологичній, котрій стойностею науковою стоять зосѣмъ близько до на скрѣбъ смѣшної брошурки: „Въ одинъ часъ (за одну годину) научитися Русинови по великорусски“.

Только-жъ всѣ тії роботы, веденій людьми о дуже слабыхъ силахъ інтелектуальнихъ не находять узання навѣть въ благотворительныхъ комитетахъ, не то вже въ праѣ россійскій закрою „Синѣ-Петербургскихъ Вѣдомостей“. Іхъ називають тамъ-же „бурсацкими литературными упражненіями на варварскомъ языке“. Показалося, що до веденія и найдурнѣйшої въ заложеннію роботи потрѣбно будь-що-

Предплата на „Дѣло“ для Австрії:	для Россіи:
на цѣлій рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 12 рубл.	
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.	
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.	
съ дод. „Бібліотеки“:	съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлій рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 16 рубл.	
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.	
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.	
на саму додатокъ:	на саму додатокъ:
на цѣлій рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 5 рубл.	
на півъ року . . . 2-50 зр. на півъ року . . . 2-50 рубл.	
на четверть року . . . 1-25 зр. на четверть року . . . 1-25 рубл.	
для Ваграмиць, окрѣдь Россіи:	
на цѣлій рѣкъ . . . 15 зр.	
на півъ року . . . 7-50 зр.	
на четверть року . . . 3-75 зр.	
съ дод. „Бібліотеки“:	на саму додатокъ:
на цѣлій рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 6 зр.	
поодиноке число коштує 12 зр. а. в.	

на саму додатокъ:

на цѣлій рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 5 рубл.

на півъ року . . . 2-50 зр. на півъ року . . . 2-50 рубл.

на четверть року . . . 1-25 зр. на четверть року . . . 1-25 рубл.

на саму додатокъ:

на цѣлій рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлій рѣкъ . . . 6 зр.

поодиноке число коштує 12 зр. а. в.

пото. Увайде бтъ до церкви, убере спітракхиль, скаже: „Благословенъ Богъ“ — и вийде зъ церкви, ходить по цвінтари, пригадує недокончене, розказує, розпоряджає и въ той самъ часъ говорить молитви, приписаній въ книжцѣ, читає, розмовляє стъ проходчими мимо церкви мужиками и пильно наслухує, що въ церквѣ читається и співається. Наразъ дякъ заспіває: „Господи помилуй, Господа..“ Батько тутъ-же, ставши лицемъ до востока, голосно говорить свое: „Паки и паки... Заступи, спаси... Пресвятую, пречисту...“ и проводжає зачате розпитуванье, недоказане розпорядженіе, або зновъ ходить по цвінтари, поки не приїде часъ кадження або великої ектенії. Дякъ давно призывається до такого поридку, читавъ іногда самъ вечірню и часы и черезъ то, нечувочи підлізъ возгласу, дальше читавъ и співавъ и заходивъ далеко впередъ. Батько входивъ и завертає его назадъ и служба йшла до нового перерыву. Разъ выпущений бувъ малый входъ и любимий батькомъ догматикъ, дякъ зачавъ уже: Святе тихій.. Нагле батько бтъ престола: „А ты отсе вже Святе тихій? Якій скорый! Ану лишенъ Вз чермітъ моръ, и съ тымъ етасъ посередъ церкви, зачинає свою любому пѣсню, співається, въ очехъ слізы, на лиці молитва — щира, горяча, до неба відуча... Що любивъ онъ, то співавъ два, три и більше разбвъ, не тримаючись уставного порядку. Въ службѣ підъ днемъ Успенія Божої Матері есть глубоко зрушаюча по змѣстї и напѣвѣ пѣсня: „Апостолы, отъ когдї земли совокуплються зо, погребите тво мое, и ты, сине и Боже мой, прїйми духъ мої..“ Батько обобливо любивъ ту пѣсню; еї пѣвавъ по гречески, заспівавъ на крылоси.

по гречески: „Христосъ воскресе“. Але толькожо я зачавъ: Христосъ юстї єх чеरю — ажъ батько, котрій не підозрівавъ тутъ моє велемудрія, пагле перервавъ мене: „Що ты, небоже, зъ проноя?“ Дякъ, втамнічений въ секретъ, объяснивъ въ чѣмъ дѣло. „А, — отповѣсть батько, — то цѣкаво! Слухайте, добри люди, якъ Греки співають „Христоюсь воскресе“... „Добри люди“ слухали въ цѣкавостю, а батько потому пояснивъ имъ, що Греки колись мали свого цара и що они навчили насъ, Русиновъ, въ Бога вѣрувати, они такожъ написали вѣсімъ, що співаються въ церкви, и церковну службу установили. — „Ну, що заспівай“. Очевидно я заспівавъ. Безъ всякого сумніву, батько мій вѣколи не говоривъ проповѣдей въ змислѣ теперійшихъ. Ось читавъ поученія або онакарси, приписаній въ тріодяхъ, або мене (коли я бувъ уже „богословомъ“) заставлявъ читати ихъ. Въ особливихъ случаїхъ у него безъ приготови являлося і своє поученія въ такому родѣ: „Що ви, люде добри, овіяту церкви забуваєте. Которий разъ въ васъ въ церквѣ не повинно! Василія.. Степана.. Івана..“ который разъ не бачу въ церквѣ! Скажуть имъ, що то — грѣхъ, отъдяно. Прійде овієдь, піймаю я ихъ, дамъ имъ!..“ По поводу якихъ-небудь непорядківъ, що появляються въ селі, скандалівъ на вечерицяхъ и досвѣткахъ, піятини, побити мужами їїнокт, крадежи и т. под., батько ви-стулавъ стъ поученiemъ: „Що то у насъ въ селі завелося диковинного! Подурдили люди, чи що? Що то ви уже перестали Бога болтися? Забули, що Онъ есть на небѣ, бачитъ, що дѣється на землї? Хочете хиба, щобъ бтъ въ змійшовъ зъ неба до

ниттебль почали потувати черво на більшість кожного субвенцію — і від того 1874 року датуються у насінь дешерз «ремонерованій вислужників» від цільного слова значеню, а іхъ дѣло нещестя, бо продажається на широку скамлю по нинішній день. Хто цѣкавий студіювати де моралізують іхъ роботу, тогоді отсылаємо до котрого-небудь числа «Слова» від цільного по- слідовності десятку літ.

(Дальше буде.)

Проекты побочнихъ земельницъ въ Галичинѣ.

Приватна спілка, на якій стоїть старший інженеръ земельницѣ Кароля-Людвіка п. Шальке, уложила цѣлу програму будівель другоряднихъ земельницъ въ Галичинѣ. Після сесії програми мають въ західній часті краю будуватися земельницї: 1) въ Балої на Вадовицѣ до Старої Кальварії, де злучиться таї лінії сть земельницю державною; 2) въ Хабарівки на Сяніву до Білки а бѣгахъ черезъ угорську границю до Кесмаркъ; 3) въ Слотвиці (де є стація земельницѣ Кароля-Людвіка) до Окоціца; 4) въ Тарнова черезъ Радомишль и Баранівъ до Надбжезія а бѣгахъ черезъ Рознадвіль и Лежайскъ до Ярославля; 5) въ Мельці черезъ Дембіцю до Ясла и 6) въ Устрицѣ черезъ Лютвовиска до Лімбія. Значно більше ланій проектує згадана спілка у західній Галичинѣ, а именно: 1) въ Львова черезъ Кульковъ, Жовківъ, Раву руску, ажъ до Петреї (коло Томашеві); 2) въ Куткова або Красного черезъ Кам'янку струмилову и Радехівъ до Стоянова (коло Бродівъ на границю); 3) въ Кам'янки до Кристинополя; 4) въ Куткова або Красного черезъ Глинину, Перемышляни до Монастириськихъ або Бучача; 5) въ Бродівъ черезъ Підкам'яні, Маркополь, Городище и Глубочокъ до Тернополя; 6) въ Бучача черезъ Потікъ, Луку, Обертигъ до Коршева, а въ Коршеву черезъ Томашівку, Делятинъ, Микуличинъ, Яблонію, черезъ угорську границю до Сигету; 7) въ Хрыплину черезъ Тысменичани и Надборну до Долини; 8) въ Карлову (стація земельницѣ Черновецької) на Красностації, Топорівцѣ, Торговицю до Городенки; 9) въ Лужанъ на Кодманъ до Заліщиць; 10) въ Тернополю до Конопчиць. Всѣ таї проекты мотивують спілку дуже докладно якъ підъ ваглядомъ технічнимъ, такъ и торговельнимъ.

О т о з в а .

Вже дальше робъ буде, якъ Русини коломийські заходяться около заложенія філії «Народна Торговля» въ городѣ Коломыї. Важність и горяча потреба такої філії въ нашому городѣ есть ажъ надто ясна. Добробутъ — се підстава кожного народу а промислъ и торговля — се такъ богате жерело піднесення добробуту, славы народної. Товариство «Народна Торговля» у Львовѣ стає перше на сторожі нашого промислу и перве зробило важний а певний крокъ въ матеріальному піднесенію нашого народу, беручи промислъ и торговлю нашу въ наші власні руки, — а зробило вже до тепері неимовірні поступу. Однакожъ дѣяльність товариства не може ограничатися на колька мѣсцевостей, а розвѣ и

васъ съ каро?...» и т. д. Але найважнійша проповѣдь буде въ часі говіння (сповѣді). Тутъ батько разъ-у-разъ буде оживленій. Отъ одинъ прійшовъ до столика съ хрестомъ и образомъ, уклада схиливъ голову; батько, сидячи на стільці, покривъ его епитрахілемъ, нахилився къ нему и на-півъ голосно бесѣдує. Потімъ бесѣда его робиться все голоснійша и голоснійша, и въ разно чуєшъ: «И то добре, що у тебе дѣлъ не розпустній, поважають старшихъ, и мирно въ домѣ, съ сусѣдами... Господь тебе не оставить...» Слѣдує розрѣшаюча молитва. Сповѣдникъ встає, цілуетъ хрестъ, образъ и відходить, — батько на згодній говоритъ: «забій десять поклонівъ та зговори: „Отче нашъ“ и „Богородице Дѣво...“ Приходить другій: тиха розмова зновъ переходить въ голосну: «То що-жъ се, ты хіба святий, жадного грѣха не маєшъ? Пойшовъ, ледащо, та одумався! Розкажъ єму, люде добрі, якъ треба сповѣдатися» — обертаєсь онъ до тихъ, що стояли півпередъ. Той відходить засоромленій и зновъ явився за годину-две. Але отъ приступу півдня якійсь похмурений, очевидчики збитий въ толку, укладъ; въ товій зачали шептати. Батько, не покриваючи его епитрахілемъ, відвалився въ него: «А, голубе, таки прійшовъ до Господа Бога! — голосно говоритьъ батько — бѣть Бога не утечешъ! — „То ми его привели“ — отзываються тихо эти товини. — „То, то, — продовжує батько, — бѣть Бога не утечешъ, Богъ всіоди найде тебе... Ну, що-жъ тепер буде съ нами? Якъ ти самъ думаешьъ?...“ Грѣшинкъ клячить, цілкомъ збитий въ толку. — „Що ми съ нимъ зробимо, добрі люді?“ — звертаєсь батько до

процѣбъ якъ лежить въ ліжі найбільшъ розкішю его філії и складовъ въ цілій Галичинѣ, щоби війти подати можність якъ найменшого користання.

Горичинъ бажаньемъ Русинівъ коломийськихъ єсть заложити складъ «Народна Торговля» въ Коломыї. Въ той цілі стараються придбати якъ найбільше членовъ въ цілій окрестності и въ той спосібъ подати Зарядові товариству потрібний капиталъ на задобреніе такого складу. Но при тихъ всіхъ заходахъ въслідокъ показався такъ малозначимий, що «Народна Торговля» зъ цілкомъ оправданыхъ причинъ до недавна не могла бути на сповіненіе нашого горячого бажання рішитися. Тепері же, коли «Народна Торговля» за прареченьемъ тутешніхъ Русинівъ, що членовъ якъ найбільше найдеся, рішалася отворити свою філію въ Коломыї и при помочі патріота нашого о. С. Л. зъ Р. напала локаль на складъ свої въ Коломыї въ готелі Краківському, черга на насінь, Земляки, прійті її въ помочь! Для усійшійшого збирання якъ найчисленнішахъ членовъ и капиталовъ завязано въ Коломыї дні 16 с. м. два комітети: одинъ для мѣста, другій для повітівъ сусѣдніхъ.

До Васъ тепері втізываємо Земляки-Патріоти зъ города и цілої окрестності коломийської. Приступайте якъ найчисленнійше до товариства чи то съ удѣлами чи съ книжками щадничими, а докажете єдність, ревність и печаливості о наше власне, о наше пародне добро. Сполучить силы, а аробімо немалій поступъ въ дальнійшъ розвою народного промислу въ торговій!

Всѣ гроші чи на удѣлі, чи на книжочки щадничихъ упрашаемо присылати на руки Вл. о. Николая Ділкого, катихита гімназії въ Коломыї.

Коломыї дні 17 (29) липня 1885.

За Комітетъ мѣсцевихъ:

Григорій Кульчицкій, Павелъ Дудихъ, предѣдатель; секретарь.

За комітетъ для позамѣсцевихъ:

Н. Лепкій, К. Кульчицкій, предѣдатель; секретарь.

На способы берутся.

Во всіхъ польськихъ газетахъ можна було послідніми дніми читати слідуючі комуникації:

«Въ наслідокъ поручена зазерхна власті ц. к. староство въ Турці перевело ревізію всіхъ лѣсівъ, належачихъ до его округа а пустощеныхъ въ спосібъ варварський. Замкнено зъ уряду всі лѣси, де знайдено спустощеніе або неправильну господарку и зневолено властителівъ тихъ лѣсівъ и тартаковъ предложить пляни рациональної господарки лѣсовій и отдать технічно лѣсовій надзоръ фаховыми лѣсничими. Введеніо такожъ всіхъ можливихъ средствъ противъ піщення лѣсівъ. Найбільше винищений лѣси громадські, въ которыхъ всі члены громади господарили по свому.»

Нема що й казати, що комуникація сей може зацѣкавити кожного; зацѣкавивъ онъ и насті. Ми засигнули інформації, а тій впівній потвердзали

люді. — «Возьмите та приважите его на якій часі до яблонї, нехай тамъ спокутує грѣхъ свій...» Добрі люде очідали того. Староста, дякъ, поважай люде брали грѣшника, отводили зъ церкви и привезували мотузомъ до яблонї коло входу до церкви. Прохожія мовчкі дивилися на него, ніхто не дивувався, не пітався, за що. Деяка баба тільки промовила жалобно: „Охъ, тяжкій грѣхъ, лише чин!..“ Ніхто не пітавъ о причину кары, для того, що давно вже все село знало его вину, довго говорили о ній и давно всі порпшили, якъ поступити съ нимъ при сповѣді. То синъ, що побивъ свого батька, що півн., сававливъ дома, ніхого не слухавъ, не явився до церкви довгій часъ. Побити батька або матері — уважалося за найтяжіший грѣхъ. Межи карами, накладаными на каючихъ-ся, окрімъ частинъ и особистихъ, були и спільні для всіхъ, котрі спочивали въ тімъ, що каюч-ся мусіли сповінити якъ-небудь роботи коло церкви и въ оселі батька, на пр. окопати огородъ ровомъ, огородити подвірье плотомъ, поправити покрівлю на дому або на господаркі будинкахъ, а толкові й знаючі — поправити або перекласти парканъ коло цвинтаря, поправити обшивку зъ дощокъ на на-добрійськіхъ отѣнахъ церкви, и т. п. Такъ велося отъ стародавнія и батько ніхоли не змінявъ того звичаю, навѣтъ після запроводу „інвентарівъ“ (1847 р.), після котрьхъ наложено на мужиковъ обовязокъ будувати и поправляти для церковнихъ слугъ дому и служби на свої кошти, — обовязокъ, котрого батько мій ніхоли не узнававъ, възложивши епітимійний спосібъ або толоку, т. є. роботу за принять.

(К. б.)

наші зодгади. Представленіе, що будто «найбільше винищений суть громадской лѣси» — єсть тенденційно. Найбільше винищеними суть лѣси паньокъ; тамъ справдѣ така варварська ведеса господарка, якої не подыбати въ нѣкімъ лѣсі громадокомъ.

Якъ властиво тенденція наведеного комуникату? Тенденція виходить зъ слівъ самого комуникату: «отдать технічно лѣсовій надзоръ лѣсівъ фаховыми лѣсничими». Треба знати, що якъ всі, такъ и въ Турчанському єсть багато ще збанкрутованихъ паньокъ и підпаньокъ, для котрьхъ вже не ство посадъ писаревъ громадскихъ, и радо брали-бы посады лѣсничихъ. Такихъ паньокъ та підпаньокъ ще тамтого року рекомендовано громадамъ якъ «фаховими лѣсами», але громади, що мають звичайні малі області лѣсівъ (н. пр. 40 морговъ), закладали протестъ противъ такої благодатії овше, бо держати лѣсничого на 40 моргахъ лѣса, — то чого руки для громади, то значить: громада має кормити дармойдомъ! Що буде «фаховий лѣсничий» робити на 40 моргахъ лѣса?! Чи не можна вже якъ-небудь інакше зарадити «неправильній» господарцівъ въ малімъ лѣсі громадокомъ (коли де она дѣйстиво єсть), якъ накидувальмъ громадамъ дармойдомъ? Чи ще мало наші громади мають розного рода драчокъ и відеркасівъ?! Чи ти ѿмъ способомъ маючи двинута добробутъ нашихъ сельськихъ громадъ?

Такожъ покривданье священиківъ.

Ц. к. министерство торговій знижило для урядниківъ державнихъ ціну їзды на половину на всіхъ державнихъ земельницяхъ, подобно, якъ се практикує отъ давна съ офіціями на всіхъ земельницяхъ. На жаль, розпорядженіе министерства не дотикає священиківъ, котрі офіціально зачислюються такожъ до стану урядниківъ держави изъ взгляду на свое становище и относина до ц. к. урядовъ. Коли учитель народній добилися (вправдѣ условного) права на зниженіе ціни їзды на державнихъ земельницяхъ, то повинній о то постаратися и власти духовній для священиківъ. О сколько намъ звѣстно, досі ніхто о то не стався, а мы пересвѣдчай, що коли толькоже духовній наші власти удаутся съ представленіемъ до ц. к. министерства, оно певно не отмовить. Зниженіе ціни їзды на земельницяхъ державнихъ для нашихъ убогихъ священиківъ буде-бы великою полекшою особливо въ тихъ сторонахъ Галичини и Буковини, де вже проведений або мають бути проведенными земельничай ланії державній.

Для спроваджування вигнанихъ зъ Пруссії

Поляківъ до Галичини

завязався у Львовѣ польський комітетъ обывательскій, котрій розіславъ їзови до виїздовівъ повітовихъ и до «obywatelewa», що всіми силами старалися стягати сюди вигнанихъ зъ Пруссії Поляківъ, вышукуючи для нихъ всякого рода посади и занятія.

Въ краю нужда, наші люде не мають роботи и заробку, до Америки смигрують наші краєві хлібороби, ремісники и фабричні роботники, — а польськимъ шовинистамъ забагається — спроваджувати сюди вигнанихъ зъ Пруссії Поляківъ и множити пролетаріатъ въ краю, коли тимчасомъ тій вигнаний Поляки, родомъ зъ Конгресівки, могли-бы, съ далеко більшою користю для себе и овонихъ родинъ, вертати до тої-ж Конгресівки, де такъ цвітуть фабрики и промислові!

Ба, коли шовинизмъ, спільний шовинизмъ бере верхъ надъ здоровымъ розумомъ! Стягати на Русь и що разъ-у-разъ засвѣтити єї польськимъ елементомъ — отсіє виїдна точка галицько-польського шовинизму. Але намъ здається, що і самі шовинисти швидко розчаруються, познавши, що пролетаріатъ въ краю, чи діяль польські чи рускі, не єтото нѣякою благодатю, и смигранти швидко зновъ отануть смиграントами, толькоже не зъ примусу, а зъ добра, непримушеною волю накидають пітами нашої Галичини.

ДОПИСИ.

Зъ Золочеви.

(Д. к. староста супротивъ руского язика.)
Ц. к. староста въ Золочевѣ звернуло одно поданіе въ справи асентерункої индорсатомъ: L. 10756. Zwraciam Zwierzchnośc gminnej w Horodlowie oolem dołożenia do niniejszego roduńca wyciągu familialnego, sporządzonego w języku niemieckim lub lacińskim, znajdująca się bowiem na tym wyciągu uwaga w języku ruskim ze względu na istniejące w tej mierze przepisy jest niedopuszczalna.

Złoczów 26 czerwca 1885.

C. k. Starosta Flechner.

При сїмъ замѣчаніо, що витягъ фамильный написаний по німецьки, а лише кінеметрическими черезъ священика, писана по руски. Священик сей бѣ 20 лѣтъ такъ все писавъ и було добре. Видно, що „o istniejących Płoszki, Plażekъ и Sładekъ (староста и місіарій) мусіли не знати, коли такі витяги пріймали.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Хорватські громади въ Далматії) въ чоловікъ 84 вислали петицію до цісара, що звѣстить законъ о независимості стану судей

быть въ вскихъ запутанныхъ справахъ, але ще
много больше въ щастію, якого жадеть членъ но-
вого кабинету анѣ въ загалѣ пѣкій человѣкъ не
можетъ, розумъ буде! — каже пословиця; то
тако можно сказать и кабинетови Сальбергера, бо
тако щастіе ему оправа. Неоподѣвана смерть
Магнія значно улекшила кабинетови Сальбергера
на роботу въ Египтѣ а взглядно въ Суданѣ и,
можетъ сказать, розвязала ему руки до дѣланія и
свободѣйшаго выступления на другомъ поліи а-
нглійской политики заграничной, а узыканье 9-
мільонового кредиту для Египта доказує ясно
первый характеръ межинародной политики ново-
го кабинету. До сихъ двохъ фактѣвъ долучаюся
теперь ще третій, который хочь може выключить
новыи запутаніи, але зможе безпредично
увершатъ кабинетъ Сальбергера на его станови-
щіи, а то для того, что подае можность кабине-
това ступити на дорогу, которая безъ взгляду
на рожніи стороннитиа есть даже популарно.
Фактомъ симъ великои ваги для кабинету Саль-
бергера есть банкротство трансваальской републики.
Въсеобщѣтъ трансваальскихъ съ Англіею, а от-
такъ безустанна майже борба съ рожными пле-
ненами Бушменовъ и Зулусовъ вынужнила и зру-
нула край до того степени, что теперь настала
изъ колодъ республикъ криза финансова; прави-
тельство трансваальское заявило своимъ довѣжникамъ,
что перестає сплачивати имъ довгъ о неможности
и узыканіи нового кредиту. Се критичне положе-
ніе трансваальской републики было вже давно
известно въ Англіи и кабинетъ Сальбергера бувъ
известованъ на ту еVENTUALNOSTЬ. Піднесено
такъ же въ Англіи давну гадку Биконсфельда большо-
го окончилована колонії съ краемъ материнъ.
Такъ въ Лондонѣ якъ и на провинціи у-
строено митинги, на которыхъ домагаюся тѣ-
мнішаго ополчения колонії съ Великобританіею
и изъявляють яко на прімѣръ на колонію австраль-
шу, которая готова була на случаѣ потребы высланія
войскъ для материного краю. Гадку ту и жа-
даніе митинговъ підхопивъ оттакъ кабинетъ Саль-
бергера и загальними поклонікомъ его есть теперъ:
«Любійша звязь колонії съ краемъ материнъ! Колонія наша мусоють статися зовоемъ британікіи,
нахуя теперійшій политика англійкіи, а на
молоду Африку мы мусоють запанувати аже по
губу Замбезі! Сего вымагає достовірство ма-
теріальній интересъ краю. Англія стане доперва
тогда сильно, коли еи колонії станутся часто
прѣтійскими.» Таке выступленіе кабинету Саль-
бергера выкликало въ Англіи велике одушевленіе
и близъ склавъ собѣ въ краю велику популар-
ностъ, которая безперечно при надходачихъ новыи
выборахъ проявится для теперійшаго правительства
животворною силою. Иша рѣчи, чи удастся
авглійкому правительству перевести свои
мозы супротивъ Въсеобщѣтъ, который хочь материально
підхопивъ, то все таки будуть ставити опѣръ
законъ заборамъ Англії. То здається однакожъ
ти певною рѣчию, что Англія не отступить та-
кимъ вѣсти отъ постановленія звязи колонії тѣмнішіе
и материнъ краемъ, бо видигъ въ тѣмъ силу и
поруку забезпеченія своихъ поспѣостей отъ чужихъ
властей.

Россія. Зѣздъ царя россійскаго наступить
же певно въ первыхъ дніяхъ мѣсяца вересня;
и въ мѣсце зѣзду все ще позбояться тайно.
Іоаннъ зѣбто, що царь выїде до Австріи до-
перва, коли буде вѣртати зъ України. — Въ
Іоаннъ спраївъ россійско-афганскаго конфлікту пише
«Jour. de St. Peterburg», що всѣ вѣсти, які пода-
лано, «Daily News» о россійской отповѣди доты-
чно Зульфікарку, суть неправдивы. Зульфікарске
пітание ще не рѣшено и переговоры ведутся
далѣше, а доки одно або друге правительство не
помогъ положеніе о положеніи переговоровъ, доты
всїхъ вѣстъ треба уважати за безпідставіемъ. — Въ
Іоаннѣ даты подають урядови справодзи о
справедливості турговельныхъ относніяхъ Россіи въ
передней Азії. Зѣ справодзи сихъ показуєся,
що россійскіи катувы, выробы гончарскіи и зъ де-
шевого желѣза, вышеряли тамже майже зовѣмъ
выробы англійскіи, а черезъ очищеніе дороги че-
резъ стены туркменскіи отъ розбішаковъ напали-
ваютъ до Россіи чимъ разъ болѣшій трансポートы
своги бавовны зъ Азії до Россіи. Недавно зѣ-
ставъ высадили туды ген. Баєвъ въ цѣляхъ тор-
говельно политичніхъ; бывъ мае розслѣдити рос-
сійско-перкіи и афганско-російскіи граници, вы-
тижити линіи турговельные, вынайти отповѣдніе
мѣсцевости на магазины и въ загалѣ обдумати
всѣ потрбніе средстви для заведенія правильной
турговли. Въ россійскіи кругахъ купецкихъ
шюджаются въ короткіи часъ планована цѣлію
турговли въ Афганістанѣ. — Россійскій Нѣміцъ
перелікній тымъ, що черезъ поступованіе Прустъ
може въ Россії схоче чужихъ підданыхъ выдаля-
ти, подають дуже численно прошени о принятіи
ихъ въ россійске підданство. Доси увзглядно
мале число прошени.

НОВИНКИ.

— Апелліція розправа въ процесѣ выточеннѣ ри-
вейскими авторами «Дѣла» за увагу до листовъ п. министра
Землемѣрія отбулася вчера въ краевомъ судѣ
Карпівъ. Траубицъ по переведеніи розправѣ по-
тверджавъ суди першою інстанцію. Шир-

ше справодзианье зъ ходу розправы подамо въ
слѣдуючомъ числѣ.

— Справа такъ званого „передаступного доходженія“
на донесеніе противъ урядниківъ ц. и староста въ Зо-
лочевѣ перешла вже въ Золочевъ до Львова, до
тутешнаго суду краевого, который до переведенія
її делеговано. Судію слѣдчимъ въ її справѣ
въ Золочевѣ бувъ сов. Кнотъ, дуже честный и
справедливый человѣкъ въ суді. Такъ само апеля-
ція делегувала львовскій судъ повѣтовый секціи
ІІІ до переведенія розправѣ противъ комисара Сло-
вицкого обжалованаго сов. Рожанковскимъ о о-
бразу чести.

— Въ процесѣ Жулковскаго и Ствартнѣ, що держа-
ли бесѣды на похоронѣ Жуковиця, отбулася въ
четвертъ минувшаго тыждня остаточна розправа
въ карномъ судѣ у Львовѣ, на которой трибуналъ
увольнивъ Жулковскаго а Ствартнѣ засудивъ на
мѣсяцъ арешту на подставѣ §. 305 зак. кар. т. е.
за похвалюваніе дѣлъ карытостойнихъ.

— Русій театръ народній переше до Теребовлѣ, де съ днемъ 6 л. серпня почне давати
представленія. Решетуръ добраний, самъ найно-
війшій творы народній, межи іншими будуть
представленіи оперетт: „Дзвони зъ Корнєвиль“,
„Шань молоды зъ Боснії“, „Новый Двірникъ“, а
зъ переводомъ: „Гуски и гуточки“, „Федора“,
„Мужъ зъ кречості“ и оригиналній драми:
„Федко Острожскій“ и „Олегъ“. Всѣхъ представ-
леній буде лашь 10. Замѣтити ще мусоимо, що та-
такъ має такожъ свою власну оркестру. Перѣ-
стно постановивъ бувъ нашъ театръ перебѣхати
до Гусытина, але мусоївъ її сего плану отсту-
пили, бо тамъ заїхала інша трупа театральна.
Дирекція руского театру народнаго перепрашає
отже симъ Ви. Публику мѣста Гусытина и око-
лиць за завѣдъ, який зробила її не зъ своеї ви-
ни, і поручася ласкавої прихильности на слѣ-
дуючій рок. Не менше зъ новыимъ днівріємъ
относится дарекція до жителівъ княжого города
Теребовлѣ якъ и его околицѣ и має повну на-
дѣю, що рускій патріотизмъ, якъ всюди такъ и
тутъ, буде старатися всякими силами піддержати
русько-народну сцену.

— Въ Слободѣ, деканата теребовельского, отбулася
місія духовна въ дні 11 и 12 липня. Въ величав-
ої той місії взяли участія кромѣ мѣсцевого душ-
настыря о. Гаврила Медыцкого, душнастыря зъ
Іїцкова, Богатковець, Увса, Городища, Наастасі-
ова и Соснова, вѣсії церковными походами. Душ-
настыръ трудился ревно по цѣльяхъ дніяхъ.
Проповѣдали Ви. оо. Рудольфъ Мохъ, деканъ
Залузцкій и самъ мѣсцевий парохъ. Около 1000
душъ изъ зображеного народу зложило обѣть тво-
резооти.

— Въ Креховицяхъ повѣта станиславовскаго заяв-
алася заходами п. Николая Хаджая, пѣвца цер-
ковного и господарвѣчъ чч. Дмитрия Дѣвнicha и І-
вана Тарапана нова читальня. Стагуты читальни
подано вже до намѣстніцтва.

— Позѣнь въ Галичинѣ и Буковинѣ. По поводу не-
давно зливы рѣки повыливали и зъ рожніхъ
сторонъ краю надходить вѣсти, що вода наробила
богато школи. Сяяя повыливали въ богато
сторонахъ а Перемышль бувъ такожъ загроже-
ний. Въ Дѣбрѣ вода значно прибула и заляла
коло Галича поля и сїновжати. Въ Станиславов-
скомъ вулили обѣї Быстрицѣ а по при Станислав-
овѣ несла вода багато збожжя въ сїноахъ и сї-
ни забраного зъ поля и сїновжати. Въ Станислав-
овѣ утопилося оногда двое дѣвчачъ, що вийшли
дивитися на велику воду. Они становили на бере-
зі тужъ надъ самимъ рѣкою; берегъ підмуленій
усунувся и дѣвчата потонили. Въ Трибухови-
цахъ коло Бучача вода зъ ставу розбрала греб-
лю и перервала тымъ комуникацію на бучацко-
чортківской дорозѣ. — Въ наслѣдокъ зливъ по-
вывили такожъ и буковинськіи рѣки и наробили
богато школи. На границіи Галичини и Буковини
роздѣвала вода мѣсть на дніврѣ щодь Залу-
щниками и перервала комуникацію. Такъ само на-
стало була на якійсь часъ перерва межи Сторо-
нинцемъ а Чернівцями и межи Залучемъ а Виж-
ницю, да виступиша Черемошъ и злия въ землю
наївѣши бѣшевъ почавши її Задовы и Берего-
мѣговъ. Въ мѣстѣ Серетѣ завалило колька до-
мовъ підмуленіївъ водою а оба млыни вода та-
кожъ затопила. На фольварку въ Петровицяхъ во-
да затопила въ стайні 30 штукъ худоби.

— Дирекція ц. и женської семінарії учительської у
Львовѣ подає до вѣдомості, що сего року школ-
ного буде принятыхъ до I класи лиши 40 уч-
ниць, до другихъ же кляссъ лиши таї кандидатки,
которѣ вже учащи до семінарії и були признані-
ні за пропособленій до тихъ кляссъ, для того
принять до семінарії по силѣ вступного іспыту
єсть лиши можливимъ до кляси першої. Зѣ зголо-
шуваючися до іспыту будуть мати першевн-
ство до принятія лиши таї кандидатки, котрї при-
найдѣнії її іспытъ вітупніомъ заявлять лѣ-
пше приспособленіе а при рѣвніомъ результатѣ,
котрї укочили висуши кляси и суть вѣкомъ
стара. Найбільше школи наробынъ Серетѣ відовжъ
своїхъ береговъ почавши її Задовы и Берего-
мѣговъ. Въ мѣстѣ Серетѣ завалило колька до-
мовъ підмуленіївъ водою а оба млыни вода та-
кожъ затопила. На фольварку въ Петровицяхъ во-
да затопила въ стайні 30 штукъ худоби.

— Дирекція ц. и женської семінарії учительської у
Львовѣ подає до вѣдомості, що сего року школ-
ного буде принятыхъ до I класи лиши 40 уч-
ниць, до другихъ же кляссъ лиши таї кандидатки,
которѣ вже учащи до семінарії и були признані-
ні за пропособленій до тихъ кляссъ, для того
принять до семінарії по силѣ вступного іспыту
єсть лиши можливимъ до кляси першої. Зѣ зголо-
шуваючися до іспыту будуть мати першевн-
ство до принятія лиши таї кандидатки, котрї при-
найдѣнії її іспытъ вітупніомъ заявлять лѣ-
пше приспособленіе а при рѣвніомъ результатѣ,
котрї укочили висуши кляси и суть вѣкомъ
стара. Найбільше школи наробынъ Серетѣ відовжъ
своїхъ береговъ почавши її Задовы и Берего-
мѣговъ. Въ мѣстѣ Серетѣ завалило колька до-
мовъ підмуленіївъ водою а оба млыни вода та-
кожъ затопила. На фольварку въ Петровицяхъ во-
да затопила въ стайні 30 штукъ худоби.

— Перенесена. Львовське намѣстництво перенесено
слѣдуючихъ комісарівъ: Іосифа Волошиньскаго
зъ Вадовиць до Ниаска; Іосифа Гарасимовича зъ
Ниаска до Вадовиць; М. Александровича зъ Го-
родка до Вадовиць; Ви. Товарницкого зъ Доброп-
оля до Городка; и концепціотѣвъ намѣстництва: Мир.
Шелигскаго зъ Вадовиць до Львова; М. Майкута зъ Бучача до Збаражи и Н. Покинь-
скаго зъ Збаражу до Доброполя.

— Зѣ Підволочись пишуть до „Dien. Polesk.“
що симъ дніямъ прїїхала до судоўнихъ Воло-
чинськъ на россійской оторвії ревізіона комісія
зловъ и переглянувші книга арештувались въ
урядниківъ комори. На телеграфічніе завѣзваніе
прїїхали другій урядники цловѣ, а тихъ, котрї
доси урядували, отвезено її єскортю жан-
дармівъ до Кієва.

— Роботи на жолѣзниці Стрый-Бескідъ поступили
же на столько, що вилюють 18 процентівъ зъ цѣ-
лості. Роботи мулярскіи коло мосту на Стрію
и Опорѣ вже кінчачто и на першомъ мостѣ у
оставлено вже железніе рушгованіе до половини.
Въ тунелю коло Межібрдівъ розпочалася вже

Іспыти вступний до кляси I розпочнута дні 1
вересня по отпрашенію о 9 год. богослуженю
въ каплиці заведенія, іспыти же ісправчі зъ
подинокихъ предметовъ будуть отбуватися лиши
1 вересня передъ полуднемъ. Кандидатки зголо-
шуваючися до принятія до першої кляси семінарії
або на курсъ фрѣблівскій мають при виші
предложити а) метрику уродженія, що скінчили
15 роківъ, (на курсъ фрѣблівскій 16 роківъ); б)
свѣдцтво отбутихъ наукъ; в) свѣдцтво здоров-
ї; г) зголошуваючися по перервѣ, свѣдцтво мор-
альности; д) родоводъ виготовленій въ двохъ
примѣрникахъ; ж) проби власніхъ рисунківъ и
роботъ ручнихъ. Зголошуваючися до іншихъ клясъ
мають предложити родоводъ въ двохъ примѣр-
никахъ і свѣдцтво школине зъ послідного курсу,
въ котрому має бути посвѣдченіе дирекції, на-
колибъ кандидатка була зъ іншою семінарією. Безъ
тихъ документовъ не буде жадна кандидатка
допущена до виші.

— О. Іларій Гмітрикъ, дотеперійшій суплентъ
при гімназії въ Сяноку іменованій гр. кат. като-
техію при гімназії въ Самборѣ.

— Зошити і таблиці лініювани въ квадраты за-
казали міністерство уживати въ школахъ і роз-
стало въ її цѣль розпорядженіе до всѣхъ школи-
вихъ властей краєвихъ. Заказъ сей настутивъ
на представленіе найвишої ради здоровї у
Відні, після погляду котрої зошити і таблиці
лініювани въ квадраты школи щодо зважання

— Зъ-надъ Збруча пишуть намъ: Огъ 26 липня
до 1 серпня черезъ 6 днівъ въ живи і возві-
дюючи до школи ізъ отвѣтною бурею

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— «Фотографъ из старого моего альбома» — Яковенка. Пóдъ симъ заголовкомъ вышли симъ книга въ Кийевѣ пакладомъ книгарей б. В. Д. Ильинскаго три гарні ескази изъ жития Яковенка, въбитой глициной читающей публикѣ, первыя два ескази: «Марта Перепечка» и «Бабуся Харитина» були начаты въ «Правдѣ» а третій есказъ «Музика Павла Дорогута» бувъ начаты въ «Зорѣ». Книжочка обнимала 53 сторіи и коштує 20 копіекъ.

— «Rys geograficzno-statystyczny Gospodarki szkolnej okregu z dokladnym opisem mieszczañstwa — організовали Bronislaw Sosalski. Такій заголовокъ мае книжка, що вийшла підъ підзаголовкомъ «Złota». Така праця, на якій симъ підкладають і сопствиства, має безперечно бóльшу якъ локальну вартостъ; але розправа переважно статистична має рефлекси на найбóльшу цифрову точностъ, о зоставленіи которой авторами зовсімъ не буде трудно; бо округъ Золочівський не лежить аль пада рікою Конго, аль підъ бігуномъ побічнимъ. Тымчасомъ знаходимо въ згаданій книжці похідки не толькож дотичні для комуникаційнихъ и культурныхъ въ поодинокихъ місцевостяхъ, але і набільша, божъ тендіція недокладність, видна въ виказахъ людності підъ взглядомъ єї обряду и уживання бесéдъ товарискою. Позволю собї звернути увагу п. Сокальского на місточко Бóльшій камень, де авторъ число душъ обр. лат. подає на 460, а число уживаючихъ языка польського на 2.460! Тымчасомъ въ дійсності душъ обр. лат. въ Бóльшій камени знайде що набільше 200; а зъ тыхъ и половина не говорить добро по польски; може бути, що дотичний референтъ статистичний зачисливъ сюда і 1901 жідь, але они, засвіто, толькож въ часі выборівъ уживають жаргону жidovsco польського, а опосля kein Geschäft! Таку саму похідку подибумо и въ статистицѣ села Бу́жокъ. Авторъ почисливъ душъ обр. лат. 128, наколи ихъ нема бóльше якъ 60, а уживаючихъ польською бесéдъ якъ консерваторіон знайшовъ ажъ 330, — хотій и одній душі такою нема! (Може бути, що уживає учителъ місцевий але самъ себе не працює до громади.)

— Въ селі Черемоши (стор. 67) виказано 309 душъ, говорячихъ по польському, а тамошній вóйтъ и печатку громадску на то прибье, що тамъ, кромъ може економа, нема айн одного чоловіка, що бы зізвів языкъ польський. — Такъ и въ Сасової подає авторъ число душъ обр. гр. кат. на 738, наколи „Шематизъ архідієцезальний“ за сего року начисливъ ихъ ажъ 1144. Длячого така відда розниця? Такихъ помилокъ знайшлось бы немало. Ми зовсімъ не маємо на гадці тымъ кóлькома словами реклюматувати вóй душъ золочівського округа шкóльного дотичні ихъ грек. кат. обряду и руского народности, але нашъ обовязокъ наказує намъ поднести, що въ такій урядовій виказі, до якихъ зачиняється повышає праця статистична, не суть зоставлений absurdo studio. А по-заякъ статистика есть підставою многихъ студій, тож треба брати о математичну точностъ, божъ зъ недокладніхъ цифръ приходиться до дивнихъ комбінацій. До такої книжки годилось бы додати и малу дотичного округа и реєстри для скорішого вищукання потрібної місцевості. Въ загаль тре- ба-бó скорістити бóльше зъ такихъ дать, котрі давали бы вýріні образъ просвіти и матеріального стану округа, якъ читальни, шпихлár (которихъ число съ кождымъ місцемъ у насъ збóльшася), вокзали, о сколько можна, на способи міліораций въ управѣ грунту, и іншій, які дають-бы завести въ поодинокихъ місцевостяхъ, для піднесення доброты народного, якъ и. пр. школа гончарска въ Бóльшій камени, школа про- мыслово-ремеслична въ Золочевѣ, и пр. Ми перевірчимъ, що трудолюбивий авторъ при новому поправному видаю засягне докладнішихъ ві- формаций і своюю працею зверне увагу міроздай- нихъ сферъ на нашій незавідній культурній бóтно- сини. В.

— Преслав. Дра Юліана Пелеша Пастурское Богословіе появилось въ другому видаю. Такъ тое дѣло, якъ и дѣло „Geschichte der Union“ того-жъ автора можна доброти на служби Божії. Адресува- ти належить: Mechitharisten — Congregation in Wien, VII. Mechitharisten-Gasse Nr. 4.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вл. др. В. А. въ Т. Адреса Преосв. Іосифа така: Excell. Ios. S. Archiepp. Theodosiopolit. Roma, via Scrofa 109. — Вл. Ом. П. въ Ч. Станислава поля Башого бажання, толькож трохи потерпіть, бо деякі авторы порозбіздились, треба допера- ихъ пытати, де можна ихъ композиції доброти. — Редакція „Бібліотеки для молодежі“ въ Чернівцяхъ просить п. М. К., що переславъ їй новісточки „Якъ Петра уважали ща- сливці?“ о будь-яку адресу, підъ котрою ре- дакція могла бы съ нимъ пересиуватись. — Веч. Хом. въ Лан. Доси заплачено до конца липня с. р. — Вл. Ил. Бойк. въ Рог. Въ слідуючому чи- сілі помітимо.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— На квартети пітомцівъ „Кобзар“ П. Т. Руске Касино въ Стрию 1 зр.; п. Ив. Вахнянинъ, про- фесоръ гімн. въ Стрию 1 зр.; п. П. Трачъ въ Конюшокъ 1 зр.; п. Яковъ Налага, півецъ въ Корчині п. Витківъ новий 1 зр.; п. А. Пашков- скій, пароль въ Одеїску 1 зр.; п. Даниль Полянський, судія въ Рогатинѣ 1 зр.; читальни въ Романовѣ 1 зр.; п. Ив. Бурбель, учитель въ Романовѣ 1 зр.

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белей.

Подіка.

Для 11 липня вирвало люта смерть по довгій недугъ зъ посередъ настою любимию голову родини, мужа, заглядно бітца и діда, Веч. о. Еварда риц. бтъ Побогъ Несторовича, пароха Дворець наль Рагою, поз. ховицкого въ 75 роцъ жити, а 50 священства. Въ часі недуги покойного дізнала родина всесторонно отълько доказала правдивого сочувства и широ почутого жалю, що уважає своюю обовязкомъ зложити на симъ місці всімъ добрымъ Знакомимъ, Другамъ и Сусідамъ, що обгáдували такъ часто въ недугі покойника, щарсердечну подяку, яко слабъ виразъ неугасимої відчюти.

Відъ о кончиині покойного збрала на похорони підъ проводомъ Вір. о. декана М. Несторовича членство кондаканальне въ сусідніи Духо- венствію, котре отпрашло величавий обрядъ похоронний. Всімъ симъ потрудившися ся доброхотно и привізши безънтересно участъ въ похоронахъ П. Т. Веч. оо. декану Несторовичу зъ Ульгівка, Дрималікови зъ Турникі, Дѣдницко- му зъ Молтівъ, Лысяку зъ Корчева, Козакевичу зъ Угнова, Шелеметкови зъ Бутынъ, Гаццу зъ Карова, Кононоцкому зъ Любіль, Цьшановському зъ Рекинці, Подолинському зъ Деревинѣ, Будзиновському зъ Теглеві, Омеланському зъ Пристані, Грушевичу зъ Бояція, Гумецкому зъ Лівчи и Мосієвичу зъ Куликова — пересяглася зъ глубини серця щире „Спаси Бóгъ!“ Особливо жакує що Веч. о. Козакевичу за красорічне надгробне слово, котре своюю християнськимъ духомъ утакомило глубокій жаль зabolільнихъ сердецъ!

Наконецъ нехай долетить наша голова відчюти и підъ стріху: Другівъ, Знакомихъ и Су- обідъ покойника, котрій членство зобразивши, що бути отдані поспільному ему прислугу, обрядъ похоронний своюю присутностю звільнили!

Юлія Несторовичева, жена; Володимиръ и Теофілъ, сини; Емілія Мелехъ, донька; Левъ и Йосифа Кочеркевичъ, внуки.

Конкурсъ.

Ч. 380. Съ початкомъ шкóльного року 1885/6 найде умщенье въ рускй Бурої Братотва св. О. Николая въ Станиславовѣ 6 до 7 новихъ кандидатовъ зъ школъ се-редніхъ (гімназіальнихъ и реальнихъ) підъ у- словіями:

I) Родичъ, взглянно опѣкунъ, зволять найдальше до 1 (13) серпня с. р. свою прошенія (безъ стемпля) до Відѣлу Бурої Братотва на руки підписаного предсідателя надоблати. До того прошенія треба додути: 1) метрику хрещення; 2) свѣдоцтво убожества; 3) свѣдоцтва школній; 4) свѣдоцтво моральности, если кандидатъ не ходивъ до публичної школи; 5) декларацію родичъ взглянно опѣкунъ, сколько онъ за кандидатовъ въ прошешъ, а сколько въ на- тураліяхъ доплачують обовязково; 6) свѣдоцтво здоров'я, щепленія бопы и способності до співу. (Кандидатъ, бувшихъ въ минувшому роцѣ пі- томцівъ Бурої, условія підъ 1) и 2) не дотичать).

II) Отъ кандидатовъ вимагається даліше: 1) бó- лічного успіху въ наукахъ; 2) цѣлковитого здо- ров'я; 3) хорошого до сліву голосу; 4) кандидаты же, котрій вижаються голосомъ сопрановимъ, будуть мати першістю передъ другими кандидатами и при прочихъ рівныхъ своївствахъ съ ними; 5) торчній пітомцѣ повинний безусловно передъ принятіемъ своюю зложити завчасу до каси Бурої залеглі належності.

III) Отецъ або опѣкунъ принятого въ Бурої пітомця обовязковий: 1) вписатися въ члены Братотва св. о. Николая, складаючи звичайну членську вкладку 5 зр. въ першомъ, а по 1 зр. въ слідуючихъ рокахъ; 2) уплатити на зупо- требленіе інвентаря 2 зр. въ першомъ роцѣ, а по 3 зр. въ слідуючихъ рокахъ; 3) зложити яко задатокъ на закупно книжокъ шкóльнихъ, приворовъ до писання и на другій потреби пітом- цівъ тымчасомъ 5 зр.; 4) за пітомцівъ въ чотирьохъ кляючи назив гімназію місчично доплачу- вати до каси Бурої на удержаніе інструктора по 1 зр.; 5) съ початкомъ I-го и II-го курсу складати до каси бурсы за пранье бібл. по 1 зр.; 6) за хотічнихъ учиться музикі доплачують мі- сично 1 зр.; на заложеніе бібліотеки для пі- томцівъ одноразово 1 зр.; 7) декларовану квоту доплати на харч вносить до каси въ місячнихъ ратахъ зъ гори.

IV) На вступѣ въ заведеніе повинний пітом- цівъ виказати достаточнимъ бóльшемъ и одежею, именно кождый повиненъ мати: 6 сорочокъ, 6 другого бібл. сінникъ, коцікъ або ковдру, по- душку, 4 пошевки, 6 ручниківъ, 4 простирала, такожъ подвійну обувь, оджъ літніу и зимову.

V) Желаючі получить отвѣтъ на висене прошеніе, зволять долучити карту кореспонден- ційну отъ точайшихъ своюю адресомъ, а если кромъ того додадутъ марку почтову на 20 кр., то по- лучать своюю прилоги за почтовимъ реценсіомъ.

Примѣтка. 1) Принятій въ число пітомцівъ Бурої, повинний 19 (21) серпня с. р. о годинѣ 3-ї по полуночи явитися въ канцелярію Бурої (улиця Середна). 2) Принадаючі належності зобов'язанія взвітити родителій або опѣкуну лично або за помочею переказовъ почтовихъ, а інакож черезъ пітомцівъ въ касу бурої доставляти.

Отъ Відѣлу Братотва св. О. Николая.

Станиславовъ дні 3 (15) липня 1885.

Т. Шанковський
предсідатель Бурої св. О. Николая.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академічна Ч. 8)

можна доброти по вищевідомій цінѣ:

Рочники часопису „Правда“:

V зъ р.	.	.	.	2 зр.
VI зъ р.	.	.	.	2 зр.
IX зъ р.	.	.	.	2 зр.
X зъ р.	.	.	.	2 зр.
XI зъ р.	1878	часть літ.	2 томи	1 зр.
XII зъ р.	1879			2 зр.
XIII зъ р.	1880	часть I		50 кр.
	зъ р.	1884	часть II	1 зр.

Крómъ того можна набути:

„Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 59—?

коякъ лічущій, правдивий французь
въ різнихъ родахъ по цінѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — такожъ мала.

ФАРБЫ

ДО МАЛЬОВАНЯ ДАХОВЪ

найліпшої якости, терпі въ подвійно вареномъ
покоостѣ, доставлю до кождої стації железн-
ничної франко — дешеве якъ кожда конкуренція!

Гібнеръ и Ганке

у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Хорошимъ подарункомъ для молодїжи

єсть

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА

ТОМЪ I,

оправленій въ похутно и зъ видалоченимъ
заголовкомъ, съ портретомъ и короткою жи-
тєписею поета.

Книжочка та припурочена ц. к. Краєю Радою Шк. на премії для шкóльної молодїжи
и до шкóльнихъ бібліотекъ.

Ціна 40 кр. (съ пересыпаною 45 кр.)

Можна доброти черезъ редакцію „Шк. Часопис“

Матерії на одѣжь

лишъ зъ тревалої вовни свеч